

Publicerad 2009-03-01 02:58 av b93ea

Mina ord är obetydliga bokstäver!

sammansatta i meningar menade att vara guld, fast suddadas lätt ut. Mina tankar är så fast i mej att dom ekar i mitt huvud. Ska det göra så här ont att leva i verkligheten? En verklighet som är mitt liv. Tiden är inte på min sida och inte på din, den bara flyger iväg. I drömmen finns allting och i verkligheten ingenting som det känns, men tänk va mycket man har...det gäller väll bara att hitta det och ta åt sig det.

Det finns inget mellanting. Vi ska nog egentligen försöka vara glada för att vi är där vi är..är dom vi är och du kan och jag kan göra så mycket. som vi fått för oss att inte klara av. visst klarar vi det.. bara vi vill.

Men oftast kommer* ingenting* emellan... sömnen som gör så att man omedvetet glömmar (ibland) vakna upp ur sin medvetelslöshet som får allt att väckas till liv,, får oss att inte komma någonstans, på olika sätt.. saker som vi inte kan jämföra med varandra, saker som bara du kan förstå och jag kan förstå,,utan att ens förstå... livet.. Livet vi ska leva,,det är meningen.. så varför inte försöka se de stora i det lilla o de och det enkla i det hela.Om du och jag kunde försöka fånga den tid vi har tillsammans, inte bara vi utan med dom som står oss närmast stället för att låta den flyga. I drömmen är vi tillsammans i drömmen pratar vi i drömmen gör vi någonting. I verkligheten är vi bara Skuggor av våra drömmar Som så lätt skulle kunna vara de verkliga..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren b93ea med Poeter.se id #27673 innehar upphovsrätten